

AMBRÒS DE MILÀ, *Els sacraments*

AMBRÒS DE MILÀ, *Els sacraments. Els deures. Introducció i traducció de Pere Villalba i Varneda*: Barcelona, Facultat de Teologia de Catalunya, Fundació Enciclopèdia Catalana (Clàssics del Cristianisme 32), 1992, pp. 17-20

Llibre quart

V. *L'Gucaristia. La força de les paraules sacramentals*

21. Vols saber fins a quin punt es consagra per mitjà de les paraules celestials? Escolta quines són les paraules. Diu el sacerdot: Concediu-nos que aquesta ofrena sigui acceptada, espiritual, agradable, perquè és figura del cos i de la sang del nostre Senyor Jesucrist. El qual, la vetlla de la seva passió, prengué el pa amb els seves santes mans, alçà els ulls cap al cel, vers vós, Pare sant, Déu totpoderós i etern, el beneí després de dir l'acció de gràcies, el partí i, un cop partit, el lliurà als apòstols i als seus deixebles tot dient: *Preneu i mengeu-ne tots, car això és el meu cos que serà partit per a molts* (Mt 26,26). Para-hi esment.

22. «Semblantment, prengué també el calze havent sopat, la vigília de la seva passió, alçà els ulls al cel, vers vós, Pare sant, Déu totpoderós i etern, el beneí després de dir l'acció de gràcies, el lliurà als apòstols i als seus deixebles tot dient: *Preneu i beveu-ne tots, car això és la meva sang*». Mira, totes aquestes paraules són de l'evangelista fins a «preneu el cos o la sang»; després, les paraules són de Crist: *Preneu i beveu-ne tots, car això és la meva sang* (Mt 26,27-28; Mc 14,23-24; Lc 22,19-20).

23. I remarca cada detall. «El qual», diu, «la vigília de la seva passió, prengué el pa amb les seves santes mans.» Abans de la consagració, és pa; però, quan les paraules de Crist sobrevenen, és el cos de Crist. Després escolta el que diu: *Preneu i mengeu-ne tots, car això és el meu cos*. I, abans de les paraules de Crist, el calze és ple de vi i d'aigua; quan les paraules de Crist han actuat, s'hi esdevé la conversió en la sang que ha redimit el poble. Observeu, doncs, de quantes maneres la paraula de Crist és capaç de transformar-ho tot. A més, el mateix Senyor Jesús ens ha testificat que rebem el seu cos i la seva sang. Que potser hem de dubtar de la seva paraula i del seu testimoni?

24. Torna ara amb mi al tema de la meva exposició. Certament és un fet gran i digne de respecte que el manà plugués del cel per als jueus. Però reflexiona. Què és més gran: el manà del cel o el cos de Crist? El cos de Crist, sens dubte, que és el creador del cel. Després, qui menjà manà morí; qui hagi menjat aquest cos obtindrà la remissió dels pecats i *viurà eternament* (Jn 6,51 i 58).

25. Per tant, no en va dius «Amén», reconeixent ja en el teu esperit que reps el cos de Crist. Quan tu, doncs, t'apropes, el sacerdot et diu: «El cos de Crist», i tu dius «Amén», val a dir, «és veritat». El que la llengua confessa, que l'esperit ho conservi. Però sàpigues: aquest és el sacrament que molt abans havia estat anunciat en figura.

VI. *L'Gucaristia, remissió dels pecats*

26. Coneix, tot seguit, la grandesa d'aquest sacrament. Guaita el que diu: «Cada vegada que feu això, fareu memòria de mi fins que torni».

27. I el sacerdot diu: «Així, doncs, recordant la seva gloriosíssima passió i la resurrecció dels inferns i l'ascensió al cel, us oferim aquesta hòstia immaculada, aquesta hòstia espiritual, aquesta hòstia incruenta, aquest pa sant i el calze de la vida eterna, i us demanem i us preguem que accepteu aquesta obligació en el vostre altar celestial per mans dels vostres àngels, com us dignàreu a acceptar els dons del vostre servent el just Abel i el sacrifici del nostre patriarca Abraham i el que us oferí el gran sacerdot Melquisedec».

28. Així, cada vegada que el reps, què t'ha dit l'Apòstol? «Cada vegada que el rebem, anunciem la mort del Senyor.» Si anunciem la mort, també anunciem la remissió dels pecats. Si, cada vegada que es vessa la sang, es vessa per a remissió dels pecats, he de rebre-la sempre, per tal que sempre em perdoni els pecats. Com que sempre pecco, sempre he de rebre la medecina.

29. Fins aquí i encara avui, hem explicat tot el que hem pogut, però demà i dissabte parlarem de l'oració dominical i de l'ordre a seguir en la pregària, en la mesura en què puguem. Déu nostre Senyor us conservi la gràcia que us ha atorgat i es digni a il·luminar més plenament els ulls que us ha obert pel seu unigènit Fill, rei i salvador, el Senyor nostre Déu, pel qual ell té la lloança, l'honor, la glòria, la majestat, el poder, amb l'Esperit Sant, des de sempre, i ara i sempre i per tots els segles dels segles. Amén.